

SPECIĀLISTS — aktīvs cīnītājs ražošanas frontē

Komunisma celtniecības pašreizējā posmā atbildīga loma ir lauksaimniecības speciālistiem — agronomiem, inženieriem, zootehniķiem. Daudzi lauksaimniecības speciālisti godam pilda savus pienākumus saimniecībā, aktīvi piedalās cīņā par lauksaimniecības produktu ražošanas palielināšanu. No speciālistu vidus izauguši daudzi talantīgi organizatori — saimniecību vadītāji.

Prasmīgi darbus plāno un organizē Dignājas, Leimaņu un Biržu kolhozu agronomi b. P. Zeltiņš, A. Briedīte, A. Skopāns, «Leņina kara» agronomi A. Avotiņš, Kirova kolhoza zootehniķe R. Škapare, kā arī daudzi citi.

Šie speciālisti praksē lieliski pierādījuši, kā saprātīgi izmantojams katrs hektārs zemes, panākuši lauksaimniecības produktu ražošanas krasu palielināšanu. Sajās saimniecībās ražošana jau sen bāzējas uz ekonomisko aprēķinu pamata. Nosakot saimniecības iespējas, speciālisti pavēruši ceļu kukurūzai, cukurbietēm, lauka pupām, zirņiem, jo tie dod vislielāko barības vienību daudzumu no hektāra aramzemes, vislabāk atmaksā patērēto darbu.

Labākie lauksaimniecības speciālisti radoši izmanto visu jauno, ko atklāj zinātne un prakse, viņi nemīgi ceļ savu meistartību, plaši propagandē pirmrindnieku pieredzi. Kolhoza «Draudzība» agronome Sk. Zariņa ar lielu entuziasmu, interesi un rūpību vienmēr aktīvi organizē dažādus eksperimentus, meklējot savas saimniecības iekšējās rezerves lauksaimniecības produktu ražošanas kāpināšanai. Viesītes kolhoza zootehniķis V. Kamerāds lielu vērtību pievērš aktuālai uzskatāmai agitācijai, tas ir arī viņa nopelns, ka sienas avīze šeit kļuvusi par kolektīvu propagandistu — tribīni, no kuras runā paši darba darītāji.

Tomēr jāsaprot, ka kolhozu un padomju saimniecību zootehniķu, agronomu un citu speciālistu darba organizācijā ir nopietni trūkumi. Cīņā par lauksaimniecības produktu pārpilnību speciālisti nevar būt tikai pasīvi padomdevēji. Viņi nes pilnīgu atbildību par ražošanas organizāciju un tās gala rezultātiem.

Daudzi speciālisti, diemžēl, nav sapratuši nepieciešamību pārkārtot darba stilu. Agronomiskā un zootehniskā darba organizācijas un metožu ziņā viņi palikuši tajās pašās vecajās pozīcijās.

Pa vieglāko, pašplūsmas ceļu gāja kukurūzas rindsejas aizstāvji — Daugavas kolhoza agronomi P. Kraševskis, kolhoza «Leņina ceļš» agronome A. Auzāne. Viņi negrib pieļaut savā saimniecībā jaunās darba metodes, kas dotu iespēju ražot ne tikai vairāk, bet arī kvalitatīvi pilnvērtīgāku lopbarību, sīkstī turas pie vecā, prakses atspēkotā paņēmiena.

Nav attaisnojama vairāku saimniecību zootehniķu rīcība, kas ignorē maksimālās apsekošanas nozīmi šķirnes izkopšanā. Neskatoties uz to, ka virknē saimniecību iegūst pienu ar zemu tauku saturu, daudzās govīs ir mazproduktīvas, tomēr masveidīgi izmanto bezšķirnes bulļus. Te jāmin Sudrabkalna kolhoza zootehniķe b. Daņileviča un «1. Maija» zootehniķe b. Ieviņa. Arī kolhozos «Padomju Dzimtene», «Rekords», kā arī Raiņa, «Ezerkrasts» līgums ar Seces maksimālās apsekošanas staciju gan noslēgts, taču speciālistu pasivitates dēļ maksimālā apsekošanas vēl nav ieviesta.

Speciālistiem jāievieš praksē progresīvās darba metodes, kā nobarojamo cūku, vaislinieču turēšana lielās grupās, teļu, jaunlopu audzēšana bez piesēšanas lielās grupās, govju mehāniskā slaukšana. Diemžēl, to ne visur dara.

Tā, Laucenes kolhozā, kur zootehniķe I. Urtāne, jau otro gadu stāv neizmantojot Skromaņa tipa slaukšanas agregātu. Laukežera kolhoza agronome b. Ozoliņa un zootehniķe b. Lubāne vieglāk 150 govīs izvietot pa visu kolhozu sīkās grupiņās un neizmantojot noviet-

nē uzstādīto slaukšanas agregātu, nekā iekārtot uz vietas kultivētās ganības. Līdzīgs stāvoklis ir vēl daudzās rajona saimniecībās, kur speciālisti nerūpējas par pārkārtotiem darba organizācijā. Ja arī mehānismi nopirkti, tie bieži vien paliek noliktavās rūstot.

Svarīgs faktors speciālistu darbā ir viņu teorētisko zināšanu līmenis. Vadīt, organizēt un mācīt darba darītājus var tikai tas speciālists, kas pats labi pārzina to vai citu ražošanas nozari. Sevišķa uzmanība jāvelti lauksaimniecības tehnikas apgūšanai. Vajag, lai katrs agronomis pārzinātu visas lauksaimniecības mašīnas, zootehniķi — lopkopības mehānizāciju, lai nebūtu tā, ka speciālisti nevar pārbaudīt un kontrolēt tehnikas pareizu izmantošanu tikai tādēļ, ka viņiem trūkst zināšanu. Kolhozu «Ozols» un Oskalna lopkopības speciālisti ir slikti padomdevēji lopkopjiem, jo paši nepārzina mehāniskās slaukšanas agregātus. Mehānizācija ir lauksaimniecības nākotne. Speciālistiem jābūt aktīviem cīnītājiem par visu lauksaimnieciskās ražošanas nozaru mehānizāciju, par tehnikas pilnīgu izmantošanu.

Ikvienam speciālistam jādomā par rītdienu, jāplāno un jāorganizē darbs ar perspektīvu, jācinās par plānotā izpildi. To nevar teikt par Atašienes padomju saimniecības pieciem lopkopības speciālistiem. Šeit gaļas sagādes plāna izpilde apdraudēta tikai tādēļ, ka speciālisti nav nodrošinājuši vienmērīgu vaislinieču apļecināšanu.

Speciālistiem, kas strādā kolhozos un padomju saimniecībās, jābūt principiāliem un neatlaidīgiem zinātnes sasniegumu un pirmrindnieku pieredzes ieviešanā. No speciālistiem jo sevišķi atkarīgs, lai tuvākajos gados visi kolhozi un padomju saimniecības paceltos līdz pirmrindnieku līmenim, lai katra saimniecība maksimāli izmantotu iekšējās rezerves un valsts lielo finansiālo palīdzību, ko nodrošinās lopkopības produktu jaunās iepirkuma un nodošanas cenas.

AMATAM ZELTA PAMATS

Divdesmit gados metinātāja arodu virtuozu apguvis mūsu cukura fabrikas strādnieks Kārlis Vaļuks. Lielā Tēvijas kara gados kādā no mūsu zemes rūpnīcām viņš metināja tankus T-34. Kopš 1945. gada metinātājs strādā cukura fabrikā. Pēdējos gados viņš savu pieredzi nodod biedriem. Kārlis Vaļuks vadībā metinātāja arodu apguvuši desmit strādnieki. Arī pašlaik pieredzējušais meistars palīdz apgūt praktiskās iemaņas trijiem darba biedriem, kas teorētiskās zināšanas apguvuši speciālos kursos Rīgā.

Attēlā: (no kreisās) elektrometinātājs Kārlis Vaļuks izskaidro nākošajiem metinātājiem G. Eglitim, V. Guriševam un A. Semjonovam aroda noslēpumus.

D. ZELTIŅA foto

Kad pietrūkst organizatoriskas prasmes

Lauksaimniecības arteļa «Stars» 2. brigādes lopkopji b. Sergeja Bazajeva vadībā tagad cenšas, cik vien iespējams steidzināt sēju. Daudz kas taču ilgstoša lietus dēļ jau nokavēts. Otrās brigādes tīrumos cukurbietes, kukurūza un pupas iesētas, kartupeļi iestādīti. Talkā nāk arī ciema strādnieki un iestāžu kalpotāji. Biržu mežniecības un Kalna lauku slimnīcas darbinieki daudz palīdzēja sējas darbos.

Labas ražas iegūšanai nepieciešamie darbi nebeidzas ar sēju. Gan graudaugu sējumus, gan arī saknāgu un kartupeļu vagas nepieciešams agrotehniski pilnveidīgi apkopt, lai rudenī kolhoza klētis un lopbarības noliktavas būtu pilnas. To apzinās brigadieris Sergejs Bazajevs, ar darbu parādīdams pārējiem lopkopjiem, ka par rītdienu vajag rūpēties jau šodien. Iesaistot sējumu apkopšanas pasākumu ātrākai izpildei

talciniekus un pašus kolhozniekus, otrajā brigādē pupu sējumus pareizi, atbilstoši agrotehniskajiem noteikumiem noecēja. Svētdien cukurbietes starprindu ierīdīšanu no agra rīta līdz vēlai naktij sekmīgi veica traktorists Juris Bruņinieks, bet citā cukurbietes laukā, kur ar traktoru strādāt neiespējami, apbruņojušies ar kapļiem, darbā izgāja talcinieki un kolhoznieki.

Kopsaimniecības panākumu palielināšanai un atsevišķu trūkumu novēršanai vēl trūkst labas darba organizācijas. Kolhoza valdes sēdē nolemts, ka katras kolhoznieku sētas locekļiem kopīgiem spēkiem jāapkopj 0,20 hektāri cukurbietes, bet vēl šodien ravētājiem nav ierādīta attiecīgā platība. Arī tās svarīgs jautājums kā materiālās ieinteresētības principa prasmīga izmantošana vēl nav izlemts ne kolhoza valdes sēdēs, ne kopsapulcē.

J. JABLINSKIS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI, SAVIENOJĪETIES!

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKAS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORĪALĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 10 (2705)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 7. jūnijā

Maksā
2 kap.

Papildus iegūsim 75.000 rubļus

Galvenais sarunu temats vēl arvien mūsu saimniecībā ir nesen publicētā PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Vēstule padomju tautai. Mēs, lauku ļaudis, to uzņemam ar lielu gandarījumu — partijai un valdībai nāk pretī lauksaimniecībai. Bet tas savukārt uzliek mums lielus uzdevumus.

Pašreiz kolhozā uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ir 12,4 slaucamas govīs. Līdz septiņgades beigām šo skaitli paredzēts dubultot. Tas nozīmē, ka ik gadus lopu skaits jāpalielina vismaz par 200. Celsies arī produktivitāte.

Tagad saimniecībā ir 737 govīs, kas izvietotas 32 novietnēs. Skaidrs, ka ar tādu stāvokli vairs samierināties nedrīkst. Tuvākajos gados izveidosim vairākas lielas kompleksas fermas. Līdzekļi vajadzīgi kā ēst. Aptuveni šogad kolhozs uz iepirkuma cenu paaugstināšanas rēķina iegūs 75.000 rubļu. Šajā mēnesī vien par nododamo liellopu gaļu papildus saņemsim 2000 rubļus. Tos izlietosim celtniecībā.

V. KAMERĀDS,

Viesītes kolhoza zootehniķis

Tagad tīrumi kalst!

Turpat par mēnesi ieilgusi sēja. Lietainais laiks aizkavēja visus kārtējos darbus. Tāds stāvoklis izveidojies daudzos rajonos. Šis grūtības kļuva par sava veida eksāmenu mūsu kolhozu priekšsēdētājiem, padomju saimniecību direktoriem, brigadieriem, lauksaimniecības speciālistiem, itin visiem ražošanas rīkotājiem. Ir mūsu rajonā ne mazums saimniecību vadītāju, kas parādīja māku pareizi izrikt cilvēkus, izmantot tehniku, gādāt par tempu paaugstināšanu sējā. Kā lai šeit nemin Dignājas kolhozu, kur priekšsēdētājs b. Fokins. Te burtiski jūt, ka aug kolhoznieku rosme. Labi pastrādājuši ļaudis kolhozos «Vārpa» un «Leimaņi», sasparējušies pēdējā dekādē Daugavas, Staburaga, Kārļa Marksa kolhoznieki.

Tas, kas paveikts šajos kolhozos sējas paaugstināšanai, bija iespējams arī citur. Tie nav tikai apgalvojumi. Pēdējās piecās dienās Oskalna kolhozā cukurbietes nemaz nav sētas, iestādīti tikai divi hektāri kartupeļu, ar kukurūzu apsēta 6 hektāru liela platība. Laikam nav vajadzīgi īpaši pierādījumi, lai atklātu, ka tamlīdzīga sējas ieilgšana saistīta ar pavisām darba organizācijā. Galvenā vaina par to jāuzņemas kolhoza priekšsēdētājam

Pēterim Gulbinskim un agronomam Arvidam Sparinskim.

Patlaban burtiski nevienā saimniecībā rajonā nevar aizbildināt gausumu sējā ar sliktiem laika apstākļiem, mitrām augsnēm. Varbūt, ka šur tur kāds tīrums arī ir mitrāks, bet sējai un sastrādāšanai piemērotu lauku ir ļoti daudz. Lūk, kolhozā «Jāņupe» jau sestdien bija kultivējami un apsējami daudzi lauki, bet vēl šodien tajos neredz rosāties tehniku. Kolhoza «Jāņupe» vadītāji arī tagad mēģina ataisnot ar pārlieku mitrumu pieļauto neizdarību lauku sastrādāšanā. Jā, bet saulainais un vējainais laiks jau paspējis iezīmēt pa krietnai korektīvai slapjuma teorijas praksē. Daudzi tīrumi šajā saimniecībā tiklīdz nožuvuši, ka radusies jauna problēma — lauki jāsastrādā tā, lai sējumiem nodrošinātu iedzīvotāju augsni. Mālaina zeme dažviet paspējis pārvērsties cietai klonā, kas padodas tikai smagajiem diskkiem.

Tie, kas nerēķinās ar laika korektīvām, var izrādīties zaudētāji. Kolhozā «Padomju Armija» vidēji dienā apsēj pa četriem hektāriem. Jāautā, kādi gan aprēķini ir kolhoza priekšsēdētājam Jānim Leibčam par sējas nobeigšanu. Pupas, kukurūza nemaz nav sētas, arī kartupeļus šeit nestāda. Strādājot ar tādu vērtību, sēju te droši vien gatavojas beigt mēneša beigās. To arteļa biedri nedrīkst pieļaut.

Nenoliedzami, katrā saimniecībā šis pavasaris sagādājis ne mazums grūtību, izvirzījis jaunas problēmas, kuras parastos apstākļos nenāktos risināt. Jau norādījām uz to, ka kolhozā «Jāņupe» kavē sēju. Nenoliedzami, ka pašu spēkiem visu uzreiz paveikt grūti, bet kāpēc gan neprasīt palīdzību no Lauku tehnikas apvienības rajona nozares. Uz šejieni vienu traktoru talkā gan norīkoja, varētu nosūtīt vēl otru. Ja nepieciešama palīdzība, tā jāprasa. Labāk derētu izmantot arī pašu tehniku. Kad runā par morāliem stimuliem, tad agronomam b. Kovaļevskim nākas kaunīgi nodurt acis.

Uz tempu rēķina tomēr nedrīkst pieļaut rupjas agrotehniskas kļūdas. Vai tad kolhoza «Sarkanais karogs» agronomi b. Brūveris nezina, ka kukurūzas sēklu nedrīkst dziļi sēt? Vismaz kolhoza priekšsēdētājs b. Beinardiņš to zina, bet traktoristi tīrumu tomēr savagoja ļoti dziļi. Darbs jāpārbauda. Sistemātiska pārbaude savienojama ar stingrām prasībām. Bet vai var runāt par Capajeva kolhoza brigadieru atbildību, ja viņi ziņojumus par brigādē paveikto darbu pat neparaksta, bet liek to darīt agronomam b. Upenieci. Tāda pieeja nestiprina disciplīnu. Tieši šis apstāklis, dažkārt arī nepārdomāta rīcība kavē sējas gaitu, ir par iemeslu agrotehnikas elementāro prasību neievērošanai.

Pilnā sparā jāizvērs arī sējumu kopšana. Nezales pēc lietainajām dienām draud pārņemt cukurbietes, kukurūzas sējumus. Vajag visus darbus paveikt reizē. Par to, ko darīs katrā laukā, jābūt skaidrībā kā agronomam, brigadierim, tā arī kolhoza priekšsēdētājam.

KOMJAUNATNES DZIVE

ROKĀS DZĪVES GRODAIS PAVEDIENS

— Varbūt sāksim ar tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību? Tur vajadzīgi jaunieši. Pagaidām Pļaviņu pilsētā kārtības sargi nav goda amats vien.

— Nē, šogad pavasara sēja izšķirošais — laukiem vajadzīgas darba rokas. Varonkultūras gaida sējējus un kopējus. Ārstata komitejas centrālais uzdevums — šefības palīdzība cukurbiešu, kukurūzas, pupu kopējiem.

— Bet pilsētas labiekārtošana? Vai iecerētos pasākumus atliksim uz vasaru?

Nē, to nedrīkstam darīt. Darbs komjaunatnes pirmorganizācijās ne mazāk svarīgs. Mūsu pārzina to trīspadsmit.

— Radioavīzes redkolēģija steigšus jāorganizē... Nevar taču komiteja palikt bez sava orgāna, bez savas balsis.

— Neaizmirstiet māksliniecisko pasārdribu!...

Pirms dažiem mēnešiem izveidotās Pļaviņu pilsētas ārstata komjaunatnes komitejas locekļiem par pienākumiem nevajadzēja ilgi prātot. Spēj tik ar tiem tikt galā. Darbs jāizvērs gan plašumā, gan dziļumā visos virzienos.

Cik tas šķita vienkārši, kad šos pienākumus izskaidroja biedri no komjaunatnes rajona komitejas. Bet dzīvē katrs iecerētais pasākums prasīja enerģiskus organizatorus un palīgus. Drīz vien tie atradās komitejas locekļu vidū, starp komjauniešiem un aktivistiem.

Rajona rūp kombināta darbinieks Jāzeps Vaivods, ārstata komitejas otrais sekretārs, atjaunoja tautas brīvprātīgo kārtības sargu dežūras pilsētas kultūras namā. Šos pienākumus ik dienas pilda 4 komjaunieši. Tomēr tas ir vēl par maz.

Kārtības sargu modrās acis vajadzīgas arī autobusu un dzelzceļa stacijā, tirgū un citur, kur pulcējas cilvēki. Visbeidzot jāpanāk, lai katrs pļaviņietis aktīvi piedalītos savā pilsētā kārtības uzturēšanā. Tas nav tik vienkārši. Priekšā vēl daudz darba.

Pašlaik Pļaviņās grūti sastapt tādu cilvēku, kam vienaldzīgs lauku darbaļaužu varonīgais darbs, cīņa ar kaprīzā pavasara radītajām grūtībām, lai sekmīgi izpildītu PSKP CK marta Plēnuma uzdevumus lauksaimniecībā. Lauku laudim talkā dodas pilsētnieki, skolnieki, starp tiem daudz komjauniešu. Ārstata komiteja seko pavasara sējas noslēgumam, rušināmo kultūru kopšanai. Kolhozs «Selga», «Sarkanā zvaigzne», Pļaviņu izmēģinājumu paraugsaimecībā jauno entuziastu rokām apstēti desmitiem hektāru cukurbiešu un kukurūzas, tagad skolu jaunatne kopj sējumus. Tas šodien ir arī mūsu darba triecieniecirknis.

Pavisam nesen mūsu pilsētā uzliesmoja komjauniešu «starmeša» spožie stari. Tie nokļuva līdz kat-

ram uzņēmumam, iestādei, kolhozam. Starmeša gaismā kolhoza «Selga» valdes vīri ieraudzīja apputējušos slaukšanas aparātus, kas glabājas noliktavā, citur tie palīdzēja atrast nevižīgi pamestās tehnikas saimniekus, atklāt citas nekārtības.

Starmetis lieliski papildina komjauniešu radioavīzi, kas regulāri iznāk pirms izrādēm pilsētas kinoteātri «Daugava». Pašlaik tās redakciju papildinājam ar aktīvu un pieredzējušu biedri — bibliotēkas darbinieci Birutu Dapiļeviču, kas agrāk strādājusi žurnālistikas laukā. Aktīva radioredakcijas locekle un diktore ir pilsētas grāmatnīcas darbiniece Maija Pupiņa. Turpmāk mūsu radioavīzē vēl plašāk atspoguļos pilsētas dzīvi, plašāk popularizēs pirmrindnieku pieredzi.

Pļaviņu jaunieši mīl un lepojas ar savu pilsētu. Tai jākļūst vēl krāšņāka. Komjaunieši nolēmuši izveidot skaistu skvēru vietā, kur bijusi sena kapsēta. Notika pirmās sabiedriskās talkas. Novāktas un daļēji aizvestas vecās egles, to vietā iestādīti dekoratīvi krūmi. Krietni pastrādāja II vidusskolas komjaunieši. Pilsētas skaistums rūp arī tuvējās Pļaviņu izmēģinājumu paraugsaimecības un nerūdas izrakteņu kombināta komjauniešiem. Viņi talkās dodas ar tehniku.

Neaizmirstam arī organizatorisko darbu komjaunatnes pirmorganizācijās. Visu pirmorganizāciju biedri dedzīgi apsprieda PSKP CK marta Plēnuma materiālus. Tagad sapulcēs pieņemtos lēmumus komjaunieši īsteno dzīvē.

Var likties, ka mums visur veicas, viss norit bez grūtībām un neveiksmēm. Ta tomēr nav. Esam izjutuši arī dažu neveiksmju rūgtumu.

Nevaram priecāties tikai par panākumiem, ja vairākas komjaunatnes pirmorganizācijas, tani skaita pilsētas izpildu komitejas, stikla taras ceha, vietējās patērētāju biedrības (sekretāri bb. Tučka, Aparnieks, Vitola) nav ne pirkstu pielikuši kopējam darbam. Acīm redzot šie biedri gaida, kamēr komjauniešu «starmetis» tiem parādīs isāko ceļu uz talkas vietu...

Uz papīra pagaidām palicis lēmums par jauniešu padomes organizēšanu kultūras namā. Komitejas kultūrmāsu darba vadītāja patērētāju biedrības grāmatvede Elga Medne, tāpat kā daudzi citi komjaunieši, aktīvi piedalās pašdarbības horeogrāfiskajā ansambli «Daugaviņa». Mēs visi priecājamies un lepojamies ar mūsu dejojāju panākumiem, tomēr nedrīkst aizmirst arī citus pienākumus. Pagājuši trīs mēneši, bet jauniešu padomes vēl nav. Pasīva ir ražošanas sektora vadītāja Pļaviņu izmēģinājumu paraugsaimecības zootehniķe V. Mālniece. Labs sportists ir nerūdas izrakteņu kombināta virpotājs A. Vasiljevs. Viņš pārzina komitejas sporta sektoru. Pagaidām arī viņam neveicas masu pasākumu organizēšanā.

Tomēr šīs grūtības ir pārvaramas. Pirmie veiksmīgie pasākumi pārliecina, ka dzīves groda pavediens mūsu rokās.

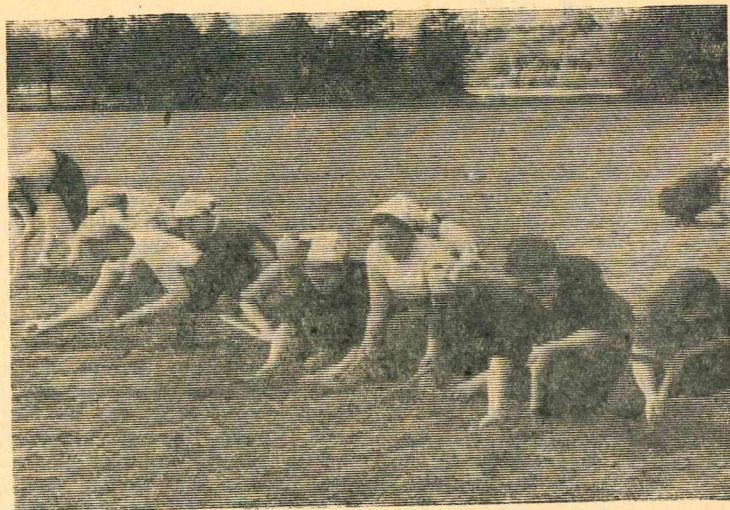
Pļaviņu komjaunieši var veikt lielus darbus, risināt sarežģītus uzdevumus darbā, mācībā un dzīvē!

L. POGORZELSKA,
Pļaviņu pilsētas ārstata komjaunatnes komitejas sekretāre

LABA PRAKSE UN KRIETNA PALĪDZĪBA

Jēkabpils lauksaimniecības tehnikuma audzēkņiem galvenais mācību profils — grāmatvedība. Bet vai var būt par labu grāmatvedi, ja visā pilnībā neesi apguvis augkopības un lopkopības pamatus. Vislabāk iemaņas iespējams iegūt praksē. Sajās dienās uz kolhozu «Birži» devās tehnikuma otrā kursa audzēkņi. Viņu praktiskie darbi — cukurbiešu retināšana. Vērtētāji — kolhoza priekšsēdētājs b. Erdlāns un brigadiere Reskāja viņu darbu atzina par labu, bet audzēkņu R. Kampānes un A. Butānes pūliņi dabūja atzīmi «teicami».

V. BEĻEVICA teksts un foto

Jau šodien domāt par rītdienu

Sudrabkalna kolhozā šogad neveicas ar piena ražošanu. Brūnāļas tās pašas, cilvēki arī, taču piena ieguve par 20 tonnām mazāka nekā pērn.

Vainīga mākslīgā apseklšana. Kamēr šo metodi pielietosim, piena nebūs, — par cēloni nešaubīgi pārliecināts valdes priekšsēdētājs b. Dapiļevičs. Taču kļusāk piebilda: — Nu un barības arī mums bija krietni vien mazāk nekā iepriekšējā gadā.

Tuvāk paanalizējot kolhoza lopkopības stāvokli šogad, nevaram piekrist, ka atpalicības iemesls ir mākslīgā apseklšana. Ja uz 1. maiju pērn bija atnesušas 184 govīs, tad šogad — 185. Tātad atnesušas govju skaits nav mazāks, tikai atnešanās daļēji ietilgusi. Ja tikko apseklotas govīs slaucējas ved lecina nāt pie bulļa, tas liecina, ka šeit speciālisti un lopkopji nav īsti izpratuši šīs metodes priekšrocības un lietderību un tāpēc neparāda istu gribu ieviest govju mākslīgo apseklšanu. To apliecina arī zootehniķis b. Dapiļevičs vārdi:

— Seces apseklšanas stacija mūs piespieda, mēs arī sākām govīs mākslīgi apseklot. Algojam tehniķi.

Bet rezultāti? Šogad kolhozs saņēmis spermu 120 govju apseklšanai, taču apseklota tikai viena gov. Slaucējām nav izskaidrots, ka šī metode palīdz isā laikā izkopt ganāmpulka šķirtnību, līdz ar ko gala rezultātā celtos arī lopkopju izpeļņa. Saimniecībā pašlaik ir 6 vaislas bulļi un 2 remonta bulļi, mākslīgās apseklšanas darbs te atstāts novārtā.

Slaucējas necenšas paziņot par govju meklēšanu vai ziņo ar nokavēšanos, kas slikti ietekmē mākslīgās apseklšanas rezultātus. No saimniecībā esošiem bulļiem, kurus izmanto vaislai, tikai trijiem ir ciltis apliecības, pārējie trīs un divi jaunie bulļi ir bezšķirnes. Kategoriski jāprasa kolhoza vadītā-

jiem tos likvidēt. Ganāmpulkā tauku saturs pienā zems, tādēļ jo sevišķa vēriba jāvēlta šķirnes izkopšanas darbam, maksimāli izmantojot mākslīgo apseklšanu. Tomēr šī metode vien nedos gaidīto efektu piena ieguves kāpināšanā, ja saimniecība nenodrošinās lopus ar pilnvērtīgu barību pietiekošā daudzumā. Pagājušajā gadā šeit ieguvām zemas kukurūzas ražas, tāpēc ziemas periodā govīm izēdināja niecīgas sulīgās barības devas, arī rupjā barība nebija bagātīga. Lūk, kāpēc kolhozs šogad piena ražošanā atpaliek.

Taču arī pie pašreizējām brības devām rādītāji varēja būt augstāki, ja saimniecības vadītāji un speciālisti būtu laikus parūpējušies par govju izvietojšanu lielākās grupās. Pašlaik 234 govīs atrodas 18 novietnēs — katrā kūti viena grupa. Šāds govju izvietojums prasa palielinātu darba spēku, apgrūtinā kontrolē fermās, nav iespējams pielietot smago darbu mehanizāciju. Nevienā fermā nav iekārtota mehāniskā slaukšana, nav arī automātiskās dzirdīšanas. Vajadzētu padomāt par vairāku govju grupu izvietojumu vienā fermā, kamēr uzcelt jauno kūti. Iespējas ir. Tad nevajadzētu arī tik daudz ganu, kā tas ir pašreiz, uzlabotos darbu organizācija.

Sīkās grupiņās izvietoti arī mazie teļi — 8 novietnēs, katrā pa 15–25 teļiem, kaut gan šajās fermās varētu novietot vasaras periodā divas reizes vairāk. Par šīm iespējām te maz domāts.

Kopēji negrib kopt vairāk teļu, nevaram pierunāt, — paskaidro zootehniķe.

Tam tomēr nevar piekrist. Ja kolhoza valde, speciālisti un partijas pirmorganizācija tiešām būtu nopietni apspriedusi šādu stāvokli, izeja, bez šaubām, būtu atrasta. Kolhozā strādā daudz apzinīgu un teicamu lopkopju, kuri varētu kopt arī lielākas grupas teļu, ja viņiem būtu sagādāti nepiecie-

šamie apstākļi, būtu nopietni parunāts. Lūk, ilggadējā teļu kopēja Irma Pazuha. Viņa ar savu rūpīgo un pašreizējā darbu katru gadu panāk saviem kopjamiem augstus diennakts dzīvsvāra pieaugumus. Tā tas ir arī šogad. Vidējais dzīvsvāra pieaugums katram teļam 890 gramu diennaktī, kamēr citiem kopējiem, izēdinot tādas pašas barības devas, kopjot tikpat daudz teļu, pieaugums tikai ap 500 gramu. Lūk, ar kādiem cilvēkiem jārunā.

Kolhozs saņēmis 400 kubikmetrus kokmateriālu, taču teļu novietņu pārkārtošanai lielām grupām pāris kubikmetru nomaļu, lūk, nevar atrast. Nebūtu nemaz tik grūti iekārtot nodalījumu teļu grupveida dzirdīšanai. Nekavējoties iekārtojami arī pastaigu aploki katrā teļu fermā, lai teļi arī dzirdīšanas laikā atrastos svaigā gaisā un saulē.

Ne ar ko nav attaisnojams fakts, ka «Putekļu» novietnes 40 teļi vēl līdz šim laikam nav izlaisti ganos kaut vai pastaigu aplokos. Visi teļi slimo ar caureju, ir ļoti vārgi un isā laikā pieci no tiem jau nobeigušies. Zootehniķe gan devusi rīkojumu teļu kopējai Neretai teļus turēt aplokos, taču nekontrolē, kā šo norādījumu izpilda, neko nedara, lai šajā fermā uzlabotu teļu veselības stāvokli. Un ko dara kolhoza vešanasitārs b. Siders? Vai tikai nodarbojas ar kritušo teļu norakstīšanu?

Nepietiek tikai dot rīkojumu — jāpanāk, lai to izpilda. Speciālists nedrīkst iegriezties fermā kā vienaldzīgs garāmgaļējs, lai dotu kādu padomu vai ieteiktu jaunu darba metodi. Viņam ir jācinās par stingru kārtību, par saistību izpildi, jāorganizē darbs tā, lai lopkopībā plānotos uzdevumus arī veiktu, pie kam patērējot minimālo darba spēku, pazeminot ražotās produkcijas pašizmaksu.

Z. BABAKOVA

PADOMJU DZIMTENĒ

Otrajā vietā pasaulē

1962. gadā Padomju Savienība izvirzījusi otrajā vietā pasaulē naftas ieguvē. Pēc aptuveniem datiem, Padomju Savienībai ir lieli naftas krājumi. Dabiskās gāzes krājumu ziņā PSRS ieņem pirmo vietu pasaulē.

Nepieredzēti strauji «melnā zelta» un gāzes ieguve attīstās pēdējos gados.

Tuvāko 20 gadu laikā stipri mainīsies naftas ieguves un gāzes rūpniecības izvietojuma ģeogrāfija. 1980. gadā visvairāk naftas iegūs Krievijas Federācijas teritorijā.

Daudz slāņu «melnā zelta» iegulas cer atklāt Turkmēnijā un Kazahijā. Tādas pašas plašas atradnes var tikt atklātas arī Ukrainā, Kaspijas zemienē un Rietumsibīrijā.

Mākslīgajās jūrās audzēs zivis

Buhtarmas jūrā paredzēts attīstīt zivkopību. Sajā mākslīgajā ūdenskrātuvē, ko izveido Buhtarmas hidroelektrostacijas dambis un milzīgais Zaisana ezers un kas stiepjas gandrīz 500 kilometru garumā, ielaiž vērtīgu sugu zivis. No Balhaša ezera tur jau ielaiž daudz sazanu. Aklimatizējoties arī no Arāla jūras pārvietotie plauži. Buhtarmas jūra ir pirmā mākslīgā ūdenskrātuve Kazahijā, kur sāk attīstīt zivkopību.

Namu būves uzņēmums Tulā

Tulā uzsāka liela namu būves kombināta celtniecību. Uzņēmuma ieprojektētā jauda ir 120

tūkstoši kvadrātmetru dzīvojamās platības gadā.

Sabiedriskais lauksaimniecības pētījumu institūts

Celīnogradā noorganizēts sabiedrskais lauksaimniecības pētījumu institūts. Tā uzdevums ir izstrādāt Jauno zemju novada lauksaimnieciskās ražošanas attīstības perspektīvās problēmas.

Institūta zinātniskie līdzstrādnieki ir zinātniskās pētniecības institūtu zinātnieki, kolhozu un padomju saimniecību speciālisti un novatori.

Milzu tilts pār Volgu

Saratova. Trīs kilometrus garā Volgas tilta celtniecībā sācies jauns

posms — braucamās daļas montāža. Virs lielās upes jau pacēlas pirmā ferma, tās garums 70 m.

Jaunais tilts savienos Saratovu ar augsto Engelsas pilsētu un Pārvolgas jaunapgūtajām zemēm, kur atrodas gāzes un naftas ieguves uzņēmumi.

Uzbekijas mākslīgās jūras

Septiņgades trijos gados un piecos mēnešos Uzbekijā izbūvētas trīs jaunas ūdenskrātuves un paplašinātas vecās. Republikas mākslīgā ūdens baseinu kopējais tilpums palielinājies par 575 miljoniem kubikmetru un saņēmis pusotra miljarda kubikmetru. Veiktie irīgācijas darbi ir devuši iespēju ieslēgt lauksaimnieciskajā ražošanā gandrīz 80 tūkstošus hektāru jaunās zemes. (TASS)

Veikts

ražošanas uzdevums

Sekmīgi pilda valsts gaļas sagādes plānu Suvorova kolhozs. Šeit jau uz 1. jūniju valstij bija nodoti 102 centneri gaļas, tā izpildot pusgada plānu par 111 procentiem.

Atašienes ciema korespondentu punkts

Ar nelielu darba patēriņu

Putnkopība ir nozare, kura isā laikā ar nelielu darba patēriņu spēj dot daudz augstvērtīgu produktu. Asupes kolhozā šī atziņa vairs nav jauna. Pagājušajā gadā katru 10 ražoto olu pašizmaksa bija 78,9 kapeikas. Taču olu un putnu gaļas pašizmaksu var pazemināt, ja putnkopību izvērš lielākā apmērā. Tādēļ arī šogad kolhozā krietni vien pieaudzis vīstu

skaitis. Pašlaik 1214 vīstas kopj putnkopis Mārtiņš Vanags. Viņš apņēmis šogad iegūt ne mazāk kā 150.000 olu.

Uz 1. maiju čaklais putnkopis jau bija ieguvis 51.058 olas, bet uz 20. maiju izpildījis saimniecības pusgada valsts sagādes plānu par 112 procentiem.

Z. DRUVINIECE

Lauksaimniecības speciālists — ražošanas komandieris

Ieviest visu progresīvo

PSKP CK marta Plēnums atzina par lietderīgu pārkārtot lauksaimniecības vadību, pāriet no deklarativām vadības metodēm uz konkrētu ražošanas vadīšanu katrā saimniecībā. Šajā sakarībā radikāli jāpārkārto arī agronomiskais un zootehniskais darbs, jāpalielina speciālistu loma ražošanas organizācijā, plaši jāieieš lauksaimniecībā zinātnes sasniegumi un pirmirindnieku pieredze.

Analizējot lopkopības produktu pārdošanas gaitu Kirova un Laukezerā kolhozos, jāsaņem, ka uz 20. maiju Kirova kolhozs gaļas pārdošanas pusgada plānu izpildījis par 104 procentiem, piena — par 83 procentiem. Tai pašā laikā kaimiņi — Laukezerā kolhozs gaļas pārdošanas uzdevums veikts tikai par 40 procentiem, bet piena — par 46 procentiem. Kas par iemeslu, ka šai saimniecībā gaļas un piena ražošana ir divas reizes zemāka? Zeme, darba apstākļi, cilvēki ir vienādi.

Atbilde uz šo jautājumu meklējama dažādā vadības stilā. Laukezerā kolhoza vadītāji un speciālisti, piemēram, nav sapratuši radikālu pārkārtojumu nepieciešamību lauksaimniecībā, viņi palikuši tajās pašās vecajās pozīcijās — ir tikai padoma devēji, nevis ražošanas organizatori.

Zootehniks b. Lubāne sava praktiskā darba trīs gados vēl nav neko derīgu iemācījis, nav centies strādāt ar katru dienu labāk. Viņa ir pasīva darbā, cilvēks bez iniciatīvas. Lopkopības fermās valda nekārtības, bet zootehniks tas maz uztrauc. Kaut gan jau pagājušajā gadā kolhoza valde izstrādāja un apstiprināja lopkopējiem ikmēneša papildsamaksas par plāna pārsniegšanu, tomēr vēl šodien papildsamaksu praktiski nepieļieto. Vai tad kāds brīnīgs, ka saimniecībā nav īstas sacensības lopkopēju vidū, nav spraigas cīņas par ikmēneša plānu izpildi. Kantorī redzamā vietā plānu izpilde lopkopībā nav atspoguļota.

Laukezerā kolhoza speciālisti neieieš ražošanas tehnoloģiju un organizāciju, neapņēmt un neievieš praksē progresīvās darba metodes. Tā, kolhoza joprojām neiekārto ilggadīgās kultivētās ganības. Saimniecībā, pēc valdes priekšsēdētāja b. Liča vārdiem, ganību — nav ne «grama». Bet jāatgādā b. Licim, kāpēc viņš un speciālisti nepilda rajona izpildu komitejas 1960. un 1961. gada lēmumus par ilggadīgo kultivēto ganību ierīkošanu? Ganību trūkuma dēļ no lielās «Trepniņas» četrrindu slaucamo govju kūts, kur atradās gandrīz visas kolhoza govīs, šodien tās izvietotas

sīkās grupiņās 13 novietnēs pa visu kolhoza teritoriju. Līdz ar to apgrūtināts mākslīgās apsēklošanas darbs, kontrole fermās, lopu ganīšanas pārbaude, kritas darba ražīgums un ražotās produkcijas pašizmaksa paaugstinās. Šai fermā pagājušajā gadā uzstādīja mehāniskās slaušanas agregātu, taču to neizmanto. Kāpēc b. Licis, agronoms b. Ozoliņa un zootehniks b. Lubāne negrib saprast kultivēto ganību nepieciešamību un neko nedara to ierīkošanai. Tās taču var ierīkot ar patērētā metodē viena gada laikā.

Kaut gan laukezeriešiem turpat kaimiņu kolhozā ir daudz laba ko mācīties un pārņemt ne tikai ilggadīgo kultivēto ganību ierīkošanā, bet arī progresīvo zinātnes atziņu pielietošanā, darba organizācijas jautājumos, viņi tur ir reti viesi. Kirova kolhozā var tiešām pamācīties, kā valdes priekšsēdētājs b. Ģērķis kopā ar speciālistiem — agronomu b. Elmani un zootehniku b. Škapi perspektīvi plāno lauksaimniecisko ražošanu, vada un organizē plānu izpildi. Taču Laukezerā kolhoza speciālisti negrib palūkoties tālāk par sava kolhoza robežām. Viņi nostājušies uz vieglākā, pašplūsmes ceļa. Tāpēc arī

nav nekāds brīnīgs, ka šis kolhozs nepilda valsts iepirkuma plānu. Bija paredzēts iepirkt 170 tēļus, lai izpildītu gaļas ražošanas plānu, taču uz šodien nav iepirkts neviens. Gaļas ražošanā lielu robu cērt arī tas, ka daudzas vaislinieces pagājušajā gada rudenī palikušas neaplecinātas, tādēļ neiegūst plānoto sivēnu skaitu. Arī pašlaik neatlasa jaunās cūciņas, lai nodrošinātu vajadzīgo skaitu vienmētna vaislinieču.

Viss tas liecina, ka kolhozā nav pareizā gultnē ievirzījusies valdes priekšsēdētāja b. Liča sadarbība ar speciālistiem. Priekšsēdētājs speciālistu darbu nekontrolē, neaizraida viņiem uz klūdām, nepalīdz tās novērst. Priekšsēdētājs uzskata, ka viņš gudrāks par visiem, un cenšas visus jautājumus risināt pats. Tāpēc nav brīnīgs, ka zootehniks nav nekādu plānu tuvākajam periodam, viņa nedomā par lopkopības produktu ražošanas kāpināšanas iespējām. Arī kolhoza valdes sēdēs triju mēnešu laikā nav izskatīts neviens lopkopības jautājums.

J. GRAVERS,

kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes galvenais zootehniks

Plecu pie pleca

Liela un atbildīga loma lauksaimniecības talākā attīstībā ir speciālistiem. Viņi ir tie, kas kopā ar saimniecības vadību, partijas organizāciju un aktīvu ne tikai plāno ražošanas attīstības gaitu, nosprauž konkrētus uzdevumus turpmākiem gadiem, bet arī kontrolē un vada to realizēšanu.

Kolhozā «Draudzība» jau rudenī agronomi kopā ar brigadieriem rūpīgi ieplāno sējumu izvietošanu nākošajam gadam ikvienai kultūrai, tā kā jau rudenī tīrumu var sākt sastrādāt atbilstoši attiecīgās kultūras sējai.

Ikdienas darbu plānojam katru dienu kopā ar laukkopības un traktoru brigāžu brigadieriem. Liels palīgs kolhoza valdei un speciālistiem ir noorganizētās brigāžu padomes. Tās palīdz izlemt

ražošanas un darba organizācijas jautājumus, kā arī izskata disciplīnas pārkāpuma gadījumus. Strādājot kopā ar padomēm, agronomi var labāk iedziļināties darba procesā, konkrētāk vadīt un organizēt brigāžu darbu.

Kā liecina mūsu saimniecības pieredze, svarīga nozīme lauksaimnieciskajā ražošanā ir lopkopības un laukkopības speciālistu sadarbībai. Jautājumi par jaunu ganību iekārtošanu, to izmantošanu, lopbarības ražošanu, tās daudzumu un kvalitāti jāizšķir šiem speciālistiem kopīgi. Mūsu saimniecībā šī sadarbība ar katru gadu kļūst ciešāka, jo visi trūkumi un kļūmes jāredz un jānovērš kopīgiem spēkiem, nešķirojot, kam par katru jautājumu jāatbild — agronomam vai zootehnikim.

Un trūkumu mūsu saimniecībā vēl ir ne mazums. Piemēram, liels apgrūtinājums brigadieru darbā ir tas, ka brigādes ļaudis sapulcējas norikojuma vietās tikai divās brigādēs, bet pārējās brigādes izziņo par veikamo darbu pa kolhoznieku sētām. No tā cieš darba organizācija. Šis trūkums kolhoza speciālistiem un valdei vistuvākajā laikā jānovērš.

Tagad, sociālistiskās lielsaimniecības apstākļos, agronoms vairāk nekā jebkad agrāk atbildīgs par ražošanas organizāciju un tās gala rezultātiem. Tas prasa saimniekot tā, lai ieviestu ražošanā zinātnes un tehnikas jaunākos sasniegumus.

SK. ZARIŅA,

kolhoza «Draudzība» agronome

Šodien jāsēj kultūras ar īsu veģetācijas periodu

Daudzās saimniecībās vēl pavasara dēļ ieilgusi sēja, nokavēti cukurbiešu, vasaras kviešu un dažu citu kultūru labākie sējas termiņi. Taču tas nekādā gadījumā nedrīkst ietekmēt sulīgās un koncentrētās barības ražošanas palielināšanu, lopbarības bāzes nostiprināšanu. Lai nodrošinātu katrā saimniecībā plānotā lopbarības daudzuma iegūvi, nevilcinoties jāizdara kultūru aizvietošana. Jāsēj kultūras ar īsu veģetācijas periodu. Pašlaik vairs nav nozīmes sēt vasaras kviešus, lauka pupas, zirņus un vēlinās auzas graudiem. To vietā jāsēj mieži, jo šai kultūrai īsāks veģetācijas periods. Nevar cerēt arī uz apmierinošām cukurbiešu ražām tīrumos, kurus vēl tikai gatavojas sēt pēc pāris dienām. Lai segtu iztrūkumu sulīgās barības bilanci, cukurbiešu vietā ieteicams audzēt kukurūzu, kartupeļus, burkānus, kacēnkāpostus, kas, tagad iesēti, dos lielāku barības vienību daudzumu no hektāra nekā vēl sētās cukurbietes.

Sevišķa uzmanība jāpievērš lopbarības kacēnkāpostiem. Tā ir kultūra, kas maksimāli izmanto veģetācijas periodu un dod 400—500 centneru vitamīniem bagātu zaļās masas ražu no hektāra jeb, pārrēķinot barības vienībās, ap 8000 barības vienību no hektāra. Kacēnkāpostu novākšana nerada nekādas grūtības. Visu rudens periodu tos var izmantot zaļbarībai. Kacēnkāposti dod labas ražas meliorētajās zemiņu augsnes, kūdrājos, kā arī daudzgadīgo zāļu velēnas pārruļmā. Izsējot kacēnkāpostus tieši uz lauka, izlēto 3—5 kg sēklas uz hektāra. Taču ieteicamāk tos izstādīt dēstu veidā. Rīkojoties pēc šīs metodes, iegūstam zināmu darba ietaupījumu. Līdz kacēnkāpostu izstādīšanai tīrumā var mehānizēti veikt nezāļu iznīcināšanu, panākot, ka pēc izstādīšanas kacēnkāposti nav jāravē. Dēstu izaudzēšanai viena hektāra lielai platībai vajadzīgi 400—500 gramī sēklas. Tās iesēj lecektīs vai dobēs īrdenā, barības vielām bagātā augsnē, aizvējā vietā. Lai jaunus dīgstus nebojātu melnkājība, jāizvairās no sabiezinātās sējas, augsnes reakcijai jābūt tuvu neitrālai dēstu audzēšanas vietā un izstādīšanai paredzē-

tajā laukā. Skābās augsnes jākalē. Dēstus izstāda, kad augiem attīstījušās 4—5 lapiņas. Ja izstādīšanu izdara lietainā laikā, augi nav jāaplej. Rindstarpu platums 50—60 cm, atstatums rindās 30—40 cm. Lai varētu izdarīt mehānizētu iridnāšanu divos virzienos, kacēnkāpostus stāda 60x60 centimetru kvadrātos. Kopšanā ietilpst rindstarpu iridnāšana, nezāļu un kaitēkļu apkarošana. Bismāko kāpostu kaitēkļu — sprāžu apkarošanu izdara, apputinot stādījumus ar heksahlorānu, izlietojot 10—12 kilogramus 12 procentīgā heksahlorāna uz hektāra. Kacēnkāpostu augsanu pātrina minerālmēslojums. Vidējās devas uz hektāra — 2—3 centneri superfosfāta, 2 centneri kālija sāls un 2 centneri amoniaka salpētra. Lopbarības kāpostu sēklas var iegādāties sēklu veikalā Jēkabpilī, Padomju ielā 47.

Saimniecībām, kurām ir krājuma lopbarības vai galda burkānu sēklas, noteikti tie jāsēj. Galda burkāni ar augsto karotīna saturu sevišķi nepieciešami jaunoļu organismam A vitamīna veidošanai. Tieši galda burkānu sējumi var segt daļu A vitamīna iztrūkuma, kas radies sakarā ar ierobežoto zivju eļļas daudzumu, ko saņem mūsu republikā. Darbietilpīgo burkānu ravēšanu sekmīgi var aizstāt ar sējumu apmīgošanu ar traktoru petroleju. Sējumus var apmīgot ar petroleju gan pirms burkānu sadīgšanas, gan arī pēc tam. Pirmajā gadījumā apmīgo 2—3 dienas pirms dīgstu parādīšanās, otrajā — pēc 2—3 isto lapiņu izveidošanās. Petrolejas daudzumu izvēlas atkarībā no nezāļu sastāva un to attīstības fāzes. Viegli iznīcināmās nezāles ir baldand, pērķones, zvēres, sūrenes, izturīgāka ir vārpata. Vidēji jāizlēto 400—500 litru petrolejas uz hektāra. Jāievēro, ka petrolejai jābūt svaigai, galdaībai slēgtā traukā, pretējā gadījumā var ciest burkāni. Labāki rezultāti iegūstami, miglojot sausā laikā. Pareizi ievērojot darba noteikumus, nezāles iznīkst 1—3 dienu laikā. Pēc tam rušina rindstarpas.

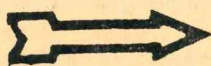
M. ĢEIDĀNS,
agronoms, kolhozu un padomju saimniecību pārvaldes instruktors-organizators

Darbs māca darītāju

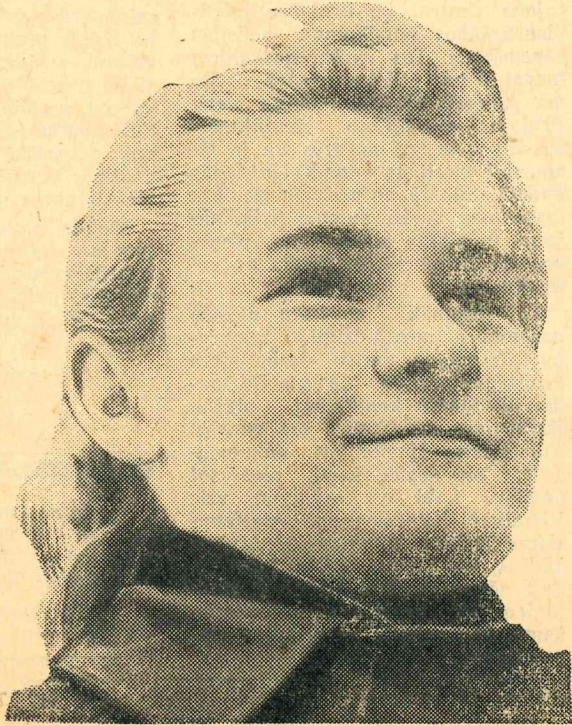
Drīz jau būs trīs gadi, kopš pēc tehnikuma beigšanas Leimaņu kolhozā atnāca strādāt par agronomu Aina Briedīte. Tā bija pirmā darba vieta, pirmais lielais eksāmens — teoriju prast savienot ar praksi. Ne katreiz Ainaī darbā viss paveicās tā, kā bija ieplānots, izdomāts. Bija arī savas grūtības. Taču jaunajai agronomei nekad nepietrūka gribas spēka tās pārvarēt.

— Akurāta, centīga, darbīga, — tā Aina raksturo kolhoza ļaudis. Un tas tā ir. Agronome vienmēr ir tur, kur attiecīgā darba periodā visvairāk vajadzīga palīdzīga roka, kvalificēts padoms. Viņa ir ne tikai labs organizators, bet arī atsaucīgs darba biedrs. Šopavasar saimniecībā viena no pirmajām rajonā pabeidza cukurbiešu sēju, un te savu ieguldījumu devusi arī jaunā lauksaimniecības ražošanas komandiere.

Z. LIEPA

Attēlā: Leimaņu kolhoza agronome Aina Briedīte.
Z. MARTINSONA foto

Lauku jaunieši! Jūs gaida Malnavas tehnikums

Daudziem jauniešiem šogad jāizlemj jautājums, kur mācīties tālāk. Kolhozos un padomju saimniecībās strādā daudz cilvēku, kas beiguši 7 klases un dažādu apstākļu dēļ nav varējuši savu izglītību turpināt. Daudz kas aizmirsts, tomēr darbs laukos iemīlēts. Ik gadus šādi jaunieši ierodas Malnavas tehnikumā, lai kļūtu par kvalificētiem lauksaimniecības speciālistiem. Lai atsvaidzinātu zināšanas, divas nedēļas pirms iestāju eksāmeniem tehnikumā organizē konsultācijas. Jauniešus, kas nāk no ražošanas un sekmīgi iztur iestāju eksāmenus, uzņem ārpus konkursa.

Malnavas lauksaimniecības tehnikums uzņem jaunus audzēkņus 1962./63. mācību gadam agronomijas un zootehnikas specialitātēs. Mācību laiks agronomijas nodaļā četri gadi 5 mēneši, zootehnikas nodaļā — 4 gadi 4 mēneši. Mācību procesā ietilpst vispārīgglītojošie priekšmeti vidusskolas kursa apmērā, speciālie priekšmeti, mācību un ražošanas prakse. Bez specialitātes audzēkņi apgūst arī papildus profesijas: traktorists — kombinieris, mehanizētās govju slaušanas tehniķis, mākslīgās apsēklošanas tehniķis, šoferis amatieris. Mācību vietas labākai apgūšanai

darbojas dažādi kabineti, kas apgādāti ar nepieciešamajiem līdzekļiem. Audzēkņu vajadzībām iekārtota plaša bibliotēka, viņi var izkopt savas spējas mākslinieciskās pašdarbības pulciņos, sportā.

Tehnikums nodrošina audzēkņus ar kopmītni un gultas veļu. Tehnikumā ir kopgalds, kas izmaksā ap 12 rubļu mēnesī. Visi sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju 14—20 rubļu apmērā, teicamnieki — par 25 procentiem vairāk.

Iesniegumi par uzņemšanu jāiesniedz tehnikuma direktoram personīgi vai pa pastu, pievienojot šādus dokumentus: apliecinājumu par izglītību (oriģināls), veselības apliecinājumu, izziņu no dzīves vietas, autobiogrāfiju, dzimšanas apliecības norakstu un 3 fotokartītes (3x4), raksturojumu no skolas vai darba vietas, izrakstu no darba grāmatīņas, ja darba stāžs lielāks par 2 gadiem.

Mācību sākums 1. septembrī.

Tehnikuma adrese: Ludzas rajonā, Malnavas lauksaimniecības tehnikums, pasts Vītoli. Tālrunis Malnavā 58 vai 59. No tehnikuma ir laba autobusu satiksme ar Rēzekni un Ludzu.

FELETONS

Neiedzimts talants

Sajā atklātajā vēstulē daudzreiz un visādos locījumos man nāksies runāt par savu personību. Reizē ar to jau pašā sākumā gribēju jūs brīdināt — nedomāiet, ka mani mājā lielības gars, kaut gan zināmas tiesības uz to man būtu. Spriediet paši. Esmu visos sikumos apguvisi daļrūnības māku tās daudzveidībā. Runāt varu skaļi, gari, plaši, nogurdinoši, apvainojoši. Acimredzami, nevar nepiekrīst Saltikovam—Šcedrinam, kas uzskata par novecojušos Cicerona aforismu, ka cilvēks par dzejnieku piedzimst, bet par oratoru var arī kļūt. Jā, arī tam vajadzīgs savs talants.

Ja Jūs mani uzklāsit trīs stundas no vietas, tad nepārprotami varu pierādīt, ka Raiņa kolhozu apsēdusi laudis ar tumšu pagātni, kas gatavi iedzīt postā sabiedrisko saimniecību. Tikai ar kaitniecību var salīdzināt zootehnikas Asītes un toreizējās fermas vadītājas Zolbergas rīcību, kad viņas pērnā gada pavasari pārvietoja vaislas bulļi, kas visu ziemu bija manā kopšanā, uz liellopu fermu. Man, darba spējīgam cilvēkam, bulļi vienu pašu neatlāva kopt un audzēt 0,2 hektāri lielu piefermas lauku. Sarūgtināta esmu arī par to, ka pēc grāmatvedības datiem un lopbarības pārziņa T. Krēslīņa iesniegtajiem dokumentiem 1960. gadā piefermas laukā novāktās divas tonnas kartupeļu un pusotra tonna lopbarības biešu tomēr nav palīdzējuši apveltīties manam bullēnam, bet tas tieši otrādi — izdēdējās.

Klausieties vērīgi! Tie ir viltojumi. Tajā gadā piefermas laukā ievācu tikai 1,4 tonnas sakņu augu un kartupeļu. Maz iznāca papildbarības. Vai tad ar godīgumu var savienot pierakstīšanu faktus, kā to praktizē grāmatvede Sārmule. Viņa droši vien viltoja skaitļus vai pati izgatavoja dokumentus... Kas par to, ka revidenti neapstiprina manu apsūdzību. Arī lopbarības pārziņš Krēslīns izrādījies ļoti stūrgalvīgs vīrs, jo aplicinājās, ka dokumentus rakstījis ar savu roku un nekas tajos nav labots un viltots. Mērķis visam tam skaidrs — pierādīt, ka man bija iespēja bulļi labi nobarot, bet to nedariju.

Jūs teiksit, ka melnu nevar pataisīt par baltu. Es tam nepiekrītu. Vispirms pati sāku ticēt tam, ko gribu izklāstīt citiem, tad noliedzu visus iespējamos pretējos argumentus un galu galā man taisnība!

Lai vai kā fakti nerunātu man par labu, bet neviens, tajā skaitā arī kolhoza valde, nav uzdrošinājusies kaut ko tiesas ceļā uzskatīt. Lūk, viens no piemēriem. Pārdevu kolhoza mājā 85 kg dzīvsvaņu. Pēc 10 dienām to nācās nokaut, jo izrādījās, ka lopiņš bija neglābjami slim. Kautās gaļas svara kopējais 29 kilogramu iznākums likās savādi mazs. Tiem, kas vērsās pret manu godīgumu, iestāstīju, ka valdes viri paši vainīgi. Vai tad var apstrīdēt sen zināmo patiesību, ka, neatdarot acis, jāatdara maks. Šoreiz to atdārija kolhoza kase.

Pēdējā laikā mana auditorija sarukusi, nezinu kāpēc ļaudis vairs negrib uzklāst manas runas. Bet es turpināšu balstīties uz daudziem faktiem, kas pierāda manas smagās apsūdzības pret kolhoza darbiniekiem. Ja cilvēkam rēta sejā, vai tad tas nepierāda, ka viņš varētu būt līdzvainīgs tumšās lietās? Tā es turpinu runāt, visiem izklāstīt, ka mūsu kolhoznieks E. Dzervitis vācu okupācijas laikā kalpojis fašistiem. Iedomājieties paši, vai tad no rētas vien var spriest, ka tas ir Lielā Tēvijas kara laikā ciņā pret hitleriskajiem karapūļiem Padomju Armijas latviešu gvardes divīzijas rindās dabūtais ievainojums? Taču nē! Redzat, protu gan apieties ar faktiem! Manas garākās un īsākās runas ir visas kritiska rakstura. Ko var darīt, esmu šini nozarē, kā saka, specializējies.

Vai tad var kaut cik pozitīvi raksturot kolhoza priekšsēdētāju Pēteri Krūmiņu, ja viņš traucēja

traktoristam A. Aldiņam un mehānikim Ezerosim žūpot darba laikā. Cilvēki gribēja papriecāties, bet ne tikai priekus bieži viņiem izjauca, nācās pat atstāt kolhozu.

Jau vairākus gadus cīnos ar kolhoza valdi un tās priekšsēdētāju. Mūsu nesaskaņu priekšmets—kolhoza statūti. Valde, piemēram, aplami domā, ka es neesot nekāds izņēmums. Bet kas gan nezina, ka katrā gadījumā iespējami izņēmumi, atkāpšanās no noteikumiem. Tādas stūrgalvības dēļ man jau labi sen kā neļauj turēt otru govī. Visā patiesībā — esmu izņēmums, jo mana meitiņa Rutīņa mācās Lauksaimniecības akadēmijā par zootehniku un tāpēc viena govs nepieciešama uz mana, bet otra — uz Rutīņas vārda. Viņai taču vajadzīgs izmēģinājuma dzīvnieks, teiksim, kaut vai eksperimentēšanas nolūkiem, lai iegūtu vairāk piena ar augstāku tauku saturu. Viena govs nav divas. No divām iznāktu vairāk krējuma, ko aiznest vismaz reizi nedēļā uz Pļaviņu tirgu.

Sās un citas domstarpības dod man jaunu vielu lekcijām. Nesaprotiet mani burtiski. Lekciju konspektus gan neviens iepriekš nepārbauda, bet tas man neliedz iespēju uzstāties šaurākā auditorijā, piemēram, paziņām un gadījuma cilvēkiem, tuviem un tālēm, kas tikai uzrāda minimālu pacietību, izklāstīt kaut vai atsevišķu tēmu, piemēram, par valdes aplamo darba stilu, nepareizo pieeju darba spēka izmantošanā utt.

Līdz šim neesmu izgāzusies, bet, ja nu tas notiek (izņēmumi taču iespējami), tad esmu gatava strīdēties ar pašu Saltikovu—Šcedrinu un teikt, ka man vienkārši trūkst prakses, ka izšķirošais nav ledzīmītais talants, bet ilggadīga pieredze, ko vēl nedaudz vajadzētu apgūt, protams, ar vienu noteikumu, ja sabiedrība man to atļaus.

Raiņa kolhoza biedres Nellijas Krūmiņas vēstuli palīdzēja sastādīt

E. ARUMS

Dziesmu un deju svētki jau klāt

Skaistu dziesmu devumu gatavojas sniegt rajona apvienotie kori 17. jūnijā Staburagā.

Lielā darba zināmā rezumējuma jāvā izdarīt 3. jūnijā notikuši koku skate un pirmais apvienoto koku kopmēģinājums.

Koristu veiksmes un neveiksmes atklāsies dziesmu dienā, kad svētku komisija paziņos skates rezultātus. Pasreiz jāturpina darbs intonācijas ziņā (visvairāk kļūmju Tirpū «Atvadu dziesmā»), dikcijas izkopšanā, pareizā ritmā, kur gan drīz visi kori kļūstīs Aleksandrova dziesmas «Ziedi, dzimtene mīļā» pietakti. Pilnīgāk jāapgūst arī dziesmu teksti.

Daudz enerģijas un pūļu pielicis virsdiriģents b. Valdēns dziesmu dienas repertuāra apgūšanā. Sevišķi tas sakāms par sarežģītākajām dziesmām, kuras atsevišķiem korim patstāvīgi iestudēt ne vienmēr pa spēkam. Tādas ir P. Čaikovska «Lakstīgala», Ald. Kalniņa «Druva meta zelta vilni», baltkrievu tautas dziesma «Mikita».

Bet par to, ka veikts patiesi liels darbs un izpildītās dziesmas sniedz klausītājiem prieku, liecināja gan skatītāju pilnā rajona kultūras nama zāle, gan aplausi. Sevišķi silti tie bija pēc Sunākstes tautas nama kora izpildītām dziesmām (diriģente b. Dārziņa), Neretas (b. Krūmiņš), Viesītes un Sudrabkalna lauksaimniecības arteļu koku snieguma.

Līdz dziesmu dienai palicis pusotras nedēļas. Vēl laiks katram korim pastrādāt savās mājās, lai uz dziesmu dienu varētu braukt ar pārliecību, ka kopkora dziesmas plūdis skanīgi un krāšņi.

M. JANKOVSKA,

rajona koku skates žūrijas komisijas locekle

FIZISKĀ KULTŪRA UN SPORTS

Sākušās rajona II sporta spēles

Rajona labākie fizikultūras kolektīvi spraigi gatavojas apvienotā rajona II sporta spēlēm, kas risināsies trijās grupās dažādās vietās un laikos.

Jau 9. un 10. jūnijā uz Jēkabpils — Rēzeknes šosejas spēkiem mērosies rajona kolektīvu spēcīgākie riteņbraucēji, bet Oskalna kultūras namā savukārt redzēsīm visus rajona labākos svarcēlājus. Vadoties no sacensību rezultātiem, sastādīs izlases komandas republikas lauku jauniešu III sporta spēlēm Cēsīs.

Iespējams, ka svarcelšanā piedalīsies arī divām komandām.

Gatavojoties rajona sacensībām, nesen Līvānu antibiotiku rūpniecībā notika kolektīva sacensības riteņbraukšanā, kurās piedalījās 56 cilvēki, to skaitā arī 59 gadus vecais atslēdznieks Antons Grāveris un 56-gadīgais maiņas meistars Rūdolfs Grass. Pie antibiotiku ražotājiem viesojās arī «Vārpa» republikas izlases komandas dalībnieki Jānis Vitols un Arnis Zalāns. Viņi iepazīstināja svarcelšanas sporta entuziastus ar

pareizu svarcelšanas tehniku, palīdzēja pirmo sacensību organizēšanā. No rosīgā Līvāniešu kolektīva jāmacās pārējo rajona rūpniecību iestāžu un pārējo darba vietu fizikultūriešiem.

Jūnijā risināsies kolhozu grupas zonālās sacensības vieglatlētikā, šaušanā, volejbolā un virves vilkšanā, bet 30. jūnijā un 1. jūlijā Jēkabpilī uz fināla sacensībām tiksies spēcīgākie rajona kolhozu vieglatlēti un šāvēji. A. JANOVSKIS, LBSB «Vārpa» rajona padomes priekšsēdētājs

Fiziskā kultūra iekaro vietu ikdienā

Sogad saulīte reti izlaužas caur biezo mākoņu smagajiem blāķiem. Zeme piemirkusi un ne pārāk pievilcīga, kaut arī pēc kalendāra vasara jau tepat klāt.

Vienā no šādām dienām satiku Teodoru Steinbergu ar visu ģimeni — sievu Dzidru, čaklo slimnīcas darbinieci, un mazo draiskuli Antru strādājam dārzā. Mazie pirkstiņi reizi reizēm palīdz tētim sameklēt un pārbaudīt, vai drīz jau nedrīs iesētās pupiņas. Abu acis priecīgs mirdzums par katru bālo asniņu. Viss te pašu darbs — gan Līvānu lopbarības antibiotiku rūpniecības glītā dzīvojamā māja, gan melnās, leknās dobes, kur jau zaļo puķenes un tulpes, un narcises paccel balto ziedu galviņas.

So pašu dzīvo acu mirdzumu, nosvērtu soli ievēroju arī rūpniecā. Maiņas meistars T. Steinbergs ar biedriem Udrovski un Grāpi apsprieda 1962. gada II sporta spēļu nolikumu, izstrādāja jauno «kaujas» plānu.

Biedrs Steinbergs ir rūpniecības fizikultūras priekšsēdētājs kopš 1961.

gada. Biedru skaits no 17 audzis jau tuvu pie 40. Sanāksmēs fizikultūrieši pulcējas ik mēnesi. Bet ne jau tas ir galvenais. Par darbu stāsta panākumi. Kolektīvs šogad rajonā ieņēma pirmo vietu neklātienas sacensībās slēpošanā un otro vietu galda tenisā. Sporta kolektīva padomes vislielākais spēks tas, ka viņi pratuši iesaistīt fizikultūras pasākumos visus rūpniecības laudis, pratuši fizisko kultūru pārvērst par šīs rūpniecības kolektīva neatņemamu sastāvdaļu. Tā, laikraksta «Pravda» rīkotajā pavasara krosā piedalījās 70 no 120 rūpniecības strādniekiem.

Sogad rūpniecībā organizēja pirmās ziemas sporta spēles piecos sporta veidos. Kopvērtējumā pirmo vietu iecīnīja inženiertehniskie darbinieki, otro vietu ieņēma II biomicīna ražošanas brigāde, kura gandrīz visos sporta veidos piedalījās simtprocentīgi. To pašu var teikt par mehāniskā ceha komandu, kura iecīnīja trešo vietu.

Sacensību organizēšanā arvien piedalās arī sabiedriskais aktīvs. Visās fizikultūras kolektīva padomes sēdēs piedalās partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju sekretāri, direktors A. Pabērzs, arorganizācijas pārstāvji un aktīvi — sekciju vadītāji. Visaktīvāk spēļu rīkošanā piedalījās Guntis Udrovskis, Rasma Grāpe, Trokša un citi. Tātad fizikultūras pasākumi kolektīvā ir visu kopīga lieta. Tāpēc nav brīnums, ka sacensībās piedalās pat vecākās paaudzes pārstāvji, kā bē. Grāveris, Griekšāns, Simanoviča un citi.

Sporta spēļu noslēgumā rīkoja fizikultūras vakaru, kurā apbalvoja uzvarētājus, sniedza sporta priekšnesumus. Par pieliktajām pūlēm fizikultūras vakara organizēšanā rūpniecības fizikultūrieši sirsnīgi pateicās II vidusskolas skolotājam Ritai Kidulei.

Protams, fizikultūras kolektīva darbā ir arī trūkumi. Piemēram, stipri izjūtams sporta inventāra trūkums, kas neļauj plašāk izvērst darbu, iesaistīt itin visus rūpniecības laudis rīkotajos pasākumos. Cerams, to kopīgiem spēkiem atrisināsim.

Lai gūtu panākumus, jātrenējas. Un pēc darba sporta entuziasti to arī dara. Līdzšinējie pasākumi devuši spēcīgus ledīgus veselīga kolektīva izaugsmei. Rūpniecības laudis sapratuši, ka šīs dienas lielos uzdevumus var veikt veselīgi, spēcīgi, zināšanām apbruņoti cilvēki.

O. ZIEDS,

Līvānu lopbarības antibiotiku rūpniecības mikrobiologs

Redaktore B. IKLAVA

Veciem mūsu zemē dzīvot tīksme

PSRS Konstitūcijas 120. pantā ierakstīts, ka padomju pilsoņiem ir tiesības uz materiālu nodrošinājumu vecumā, kā arī slimības un darba spēju zaudējuma gadījumos. Šīs tiesības plaši izmanto arī mūsu rajona darbaļaudis. Rajona izpildu komitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas uzskaitē pašlaik ir vairāk nekā 6500 pensionāru. Katru mēnesi viņiem izmaksā apmēram 153.000 rubļu pabalsta. Pensionāru skaits pastāvīgi pieaug. Aizvadīto divpadsmit mēnešu laikā izskatīti vairāk nekā 900 pensiju pieprasījumi. Rajonā ir 4 labiekārtoti invalīdu nami darba nespējīgiem un apgādniekus zaudējušiem—Mēmelē ar 80 vietām, Ezeriešos, Salā un Viesītē pa 50 vietām katrā.

Ar katru gadu labāk atrisina pensionēšanas jautājumus kolhoza «Draudzība». Pašlaik te naudas un materiālo pabalstu saņem 297 cilvēki, «Ciņā» — 164, «Selgā» — 148, Viesītē — 139, Kirova — 126. Septiņpadsmit rajona kolhozos darbojas pašpalīdzības kases. Zināmas priekšrocības bauda arī kolhozos un padomju saimniecībās strādājošie strādnieki — pensionāri. Piemēram, laukkopībā un lopkopībā nodarbinātie pensionāri var strādāt un saņemt vienlaikus pilnu darba algu un aprēķināto pensiju.

Vairums rajona pensionāru ir aktīvi sabiedrisko pienākumu pildītāji. Arī pēc tam, kad sasniegts cienījams vecums, viņi alkst darbu, vēlas aktīvi piedalīties gaišās rītdienas celtniecībā. Daudz pensionāru piedalās vietējo padomju pastāvīgo komisiju darbā, rūpējas par nespējīgo pensionāru dzīves apstākļiem, palīdz organizēt kurināmā piegādi, apmeklēt darba vie-

tās nākošos pensionārus, kur tiem sniedz konsultācijas par pensiju veidiem, paskaidro, kādi dokumenti jāsgatavo iesniegšanai sociālās nodrošināšanas nodaļā. Šajos sabiedriskajos pasākumos aktīvi piedalās Līvānu iecirkņa pensionāru padome. Tās pārstāvji pilsētas izpildu komitejā apmeklētājus pieņem katru piektdienu. Iedzīvotāju vidū lielu cieņu guvuši pensionāru padomes priekšsēdētājs b. Kornets, locekļi bē. Dagis, Zieds, Greile un citi.

Tomēr vēl ne visur tik rosīgi darbojas pensionāru padomes, aktīvistu. Bieži pensionāri brauc uz rajona centru, lai uzzinātu pašus vienkāršākos noteikumus pensijas saņemšanai. Tos varētu noskaidrot turpat uz vietas savā ciema padomē, pilsētā, darba vietā. Protams, svarīgākos jautājumus uz vietas izlemīt nevarēs un ir jāapmeklē sociālās nodrošināšanas nodaļa. Sakarā ar nodaļas iecirkņu inspektoru darba apjoma palielināšanu noteiktas iedzīvotāju pieņemamās dienas — otdienās un ceturtdienās.

Lai turpmāk novērstu nākošo pensionāru nevajadzīgus braucienus uz rajona centru, darba vietu arorganizācijām un vietējo padomju izpildu komitejām plašāk jāizskaidro noteikumi par pensiju saņemšanas kārtību, par dokumentiem, kas nepieciešami, pieprasot pensiju. Labi šos pasākumus veic Vietalvas, Klintaines un Atasiēnes ciemu izpildu komitejas, Līvānu kūdras un Līvānu stikla fabrikas. Šeit pēc uzskatāmi izliktiem katalogiem var uzzināt visu nepieciešamo, kas saistīts ar pensijas pieprasījumu.

Isā korespondencē par iesniedzamiem dokumentiem sīkāk izteikties nav iespējams. Jāpiezīmē, ka pensiju pieprasītāji bieži vien sociālās nodrošināšanas nodaļā ierodas tikai ar dažām izziņām, bieži vien aizmirstot uzrakstīt iesniegumu, kurā jāuzrāda, kādu pensiju vēlas saņemt, un vai kādreiz jau pensiju nav pieprasījis.

Pavīrsi rīkojas dažu darba vietu administratori, nepilnīgi noformējot darba stāžu un izpēlās dokumentus, aizmirstot dokumentus apstiprināt, ieregistrēt, parakstīt, rezultātā — apmeklētājiem jābrauc otrreiz. Samērā bieži padomju saimniecību grāmatvedības darbinieki izdod pretrunīgas izziņas. Piemēram, strādnieks atsevišķā mēnesī ir strādājis, bet grāmatvedība vai nu uzrāda tikai izpēlņu bez nostrādātām dienām, vai arī otrādi, vai neuzrāda nekā. Tas viss apgrūtina, traucē un aizkavē pensiju piešķiršanu.

Vietējo padomju izpildu komitejām un darba vietām jāpalīdz nākošajiem pensionāriem, lai darba veterāni pelnīto pensiju varētu saņemt laikā un bez sarežģījumiem.

E. KRUMIŅŠ,

rajona izpildu komitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas iecirkņa inspektors

Aoize iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktoram — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādniekiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmē — 7. Redakcija: Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

«Padomju Daugava» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориально-производственного колхозно-совхозного управления.